

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 658/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 30 lipca 2021 roku w sprawie sygn. akt II K 467/21.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego orzeczenia poprzez dowolne, nie znajdujące oparcia w całokształcie zebranego materiału dowodowego przyjęcie, iż oskarżony R. O. prowadził pojazd z miejscowości B. do R., podczas gdy B. to wieś w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>województwie (...), oddalona o około 350 km od R. a wyjaśnienia złożone przez oskarżonego dotyczące prowadzenia pojazdu mechanicznego w dniu zdarzenia tj. w dniu 6 lutego 2021 roku, dotyczą dzielnicy miasta R. o tożsamej nazwie.</p>			
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Przede wszystkim, odnosząc się do powyższego zarzutu - w ocenie sądu odwoławczego sprowadzającego się do zanegowania ustaleń sądu I instancji i co istotne niezasadnego - na wstępie dla jasności konkluzji, nakreślić trzeba, że podnoszenie przez skarżącego błędu w ustaleniach faktycznych nie może polegać wyłącznie na polemice z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez sąd, wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie</p>				

konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego, a co więcej, wskazywać musi na merytoryczną niesłuszność wniosków sądu I instancji wyprowadzonych z określonego materiału dowodowego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 .09.2019 r., I DO 39/19, opubl. Legalis). Skarżący nie może więc ograniczyć się do wskazania rozbieżności pomiędzy stanem faktycznym ustalonym przez sąd a postulowanym przez niego, ale powinien wykazać, na czym polega błąd w ustaleniu stanu faktycznego. Może być on słuszny tylko wówczas, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie jest

uzasadniony, gdy (jak w tym wypadku) sprowadza się do zakwestionowania stanowiska sądu czy do polemiki z jego ustaleniami. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu odmiennego poglądu nie wystarcza do wniosku o popelnieniu przez sąd istotnego błędu ustaleń. Zarzut taki powinien wskazywać nieprawidłowości w rozumowaniu sądu w zakresie istotnych ustaleń, czego skarżący skutecznie nie czyni (tak też w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie, z dnia 14.11.2019 r., II AKa 143/19, Legalis; podobnie w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie, z dnia 07.11.2019 r., II AKa 173/19, Legalis). A zatem, zestawiając powyższe postulaty z wywodami apelanta nie można zgodzić się z sugestią, jakoby Sąd Rejonowy poczynił błędne ustalenia faktyczne - w opisanym w skardze apelacyjnej zakresie - które rzekomo miały wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy nie dostrzegł w zarzucie tym żadnych rzeczowych i celnych argumentów, które dyskwalifikowałyby stanowisko Sądu I instancji w zakresie ustalonych faktów. Poza tym, analiza materiału dowodowego sprawy nie stwarza w żadnej mierze podstaw do uznania, że sąd miałby dokonać błędnych ustaleń faktycznych w zakresie przewidzianym w zarzucie. Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy, a także w sposób trafny i syntetyczny ocenił zgromadzone w sprawie dowody, rozważył wszystkie ustalone na ich podstawie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, a swoje przekonanie co do ich wiarygodności - w sensie pozytywnym i negatywnym - logicznie i wyczerpująco umotywował w pisemnych motywach orzeczenia, przy

czym uczynił to z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Następnie na podstawie tychże dowodów, poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne co do sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu. Sąd Okręgowy w pełni podziela ocenę materiału dowodowego dokonaną przez Sąd Rejonowy, jak i odtworzony na podstawie tego materiału stan faktyczny. Kontrola odwoławcza wykazała bowiem, że Sąd Rejonowy dokonując ustaleń faktycznych działał zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, w ramach i na podstawie obowiązującego prawa oraz zasad doświadczenia życiowego.

Tym samym, brak jest podstaw do stwierdzenia błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie miejsca popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu.

Z wyjaśnień oskarżonego złożonych na etapie postępowania przygotowawczego wynikało, że w dniu 06 lutego 2021 roku po spożyciu alkoholu w postaci 8 piw wsiadł do samochodu i jeździł ulicami (...). Przed sądem podsądny wskazał dodatkowo, że tego dnia udał się samochodem do lasu w miejscowości B., gdzie spożywał alkohol (jak podniósł mieszka niedaleko też w miejscowości B.). Z protokołu jego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (vide k. 14) wynika, że zamieszkuje on w R. na ulicy (...).

Powyższe okoliczności pozwalają zatem na niewątpliwe ustalenie, że podsądny dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu na trasie z miejscowości B. (jak wskazuje informacja z G. M. B. to też wieś w Polsce położona w województwie (...), w powiecie (...), w gminie M. - położona w odległości 26 km od R.) do R.

(tak też ustalił Sąd meriti), a tym samym nie zasługuje na uwzględnienie argumentacja, jakoby ustalono, że oskarżony w dniu zdarzenia prowadził pojazd z miejscowości B. położonej w województwie (...). Jakkolwiek Sąd Rejonowy użył w opisie czynu – w ślad za oskarżonym - sformułowania miejscowość B. okoliczność ta nie dawała powodów by zaaprobować stanowisko apelującego obrońcy, iż Sąd niższej instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych w powyższym zakresie. Podnieść należy - co zresztą zauważył sam apelujący – iż w R. jest też osiedle o takiej nazwie, a konkretnie B., B. i B. (wsie przyłączone do R. w 1986 roku obejmujące główne ulice (...)). Opierając się zatem na wyjaśnieniach oskarżonego wskazanych powyżej, trudno racjonalnie zakładać, by nieprawidłowe zachowanie oskarżonego w dniu 06 lutego 2021 roku

dokonane zostało w miejscu sugerowanym przez skarżącego.				
Wniosek				
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu przypisanego oskarżonemu zwrotu "na trasie z miejscowości B. do".	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych szczegółowo powyżej.				
3.2.	Obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 k.p.k. i art. 6 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k., poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii sądowo - psychiatrycznej biegłych psychiatrów celem wyjaśnienia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

powstałych wątpliwości co do rzetelności opinii sądowo - psychiatrycznej z dnia 14 lipca 2021 roku sporządzonej przez biegłych psychiatrów na potrzeby niniejszego postępowania dotyczących zdolności oskarżonego do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w chwili popełnienia czynu, tj. w dniu 6 lutego 2021 roku, podczas gdy opinia psychiatryczno - psychologiczna dotycząca R. O. sporządzona na potrzeby postępowania karnego toczonego również przed Sądem Rejonowym w Radomsku, II Wydział K. w sprawie o sygn. akt II K 640/21 dotycząca czynów popełnionych przez oskarżonego od dnia 11 lutego 2021 roku (tj. zaledwie kilka dni później) a określająca w sposób tożsamy stan zdrowia psychicznego oskarżonego co opinia w przedmiotowej sprawie, stwierdza, iż zdolność

	<p>rozpoznawania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem w chwili popełnienia czynu była u R. O. w znacznym stopniu ograniczona, a tym samym istnieje konieczność wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy w/w opiniami w przedmiocie poczytalności oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego czynu.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odmienność wniosków końcowych opinii sądowo-psychiatrycznej wydanej przez lekarzy psychiatrów M. L. oraz J. B. z dnia 14 lipca 2021 roku i opinii sądowo psychiatryczno - psychologicznej z dnia 20 czerwca 2021 roku, wydanej przez lekarza psychologa M. P. oraz lekarza psychiatrę J. B. w innej sprawie, nie świadczy o sprzeczności tych opinii. Zważyć należy, iż opinia z</p>				

dnia 20 czerwca 2021 roku dotyczyła czynów z art. 190 § 1 k.k., art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., 244 § w zw. z art. 12 § 1 k.k. popełnionych na szkodę jego byłej żony w związku ze schorzeniem, które rozpoznano u oskarżonego, w postaci zespołu urojeń niewierności małżeńskiej zwanego zespołem (...). Zespół (...) to rodzaj uporczywej psychozy urojeniowej i patologicznej zazdrości o partnerkę. U osoby z tym zespołem rodzą się chore przekonania i irracjonalne myśli, że partnerka jest niewierna i dopuszcza się licznych zrad. Choroba ta uznawana jest za rodzaj zaburzenia psychicznego spowodowanego użyciem alkoholu. W jej przebiegu umysł osoby z zespołem (...) zostaje zdominowany przez myśli o niewierności partnerki, dlatego czuje, że ma przyzwolenie na jej prześladowanie fizyczne i psychiczne. Zaburzeniom tym nie towarzyszą

zaburzenia struktury osobowości i intelektu. Tak więc zachowanie i funkcjonowanie społeczne osoby z zespołem (...) w obszarach życia niezwiązanych z urojeniami zazdrości jest niezaburzone. Tym samym, rzezione schorzenie nie ma wpływu na ocenę poczytalności w odniesieniu do czynu zarzucanego mu w przedmiotowej sprawie, co zresztą potwierdzili biegli w konkluzji opinii sądowo – psychiatrycznej sporządzonej w przedmiotowej sprawie z dnia 17 lipca 2021 roku, stwierdzając, że oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania rzezonego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, czyli nie zachodziły warunki w rozumieniu art. 31 § 2 k.k. Opinia biegłych jest klarowna, została sporządzona w oparciu o analizę akt sprawy oraz badanie psychiatryczne oskarżonego, odpowiada na wszystkie postawione biegłym pytania, a także nie zawiera

<p>sprzeczności, a w związku z tym nie było potrzeby - zgodnie z postulatami obrońcy oskarżonego - ją uzupełniać.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>Wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii sądowo-psychologicznej biegłych psychiatrów celem wyjaśnienia powstałych wątpliwości co do rzetelności opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia 14 lipca 2021 roku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych szczegółowo powyżej.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>Naruszenie przepisu art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu polegające na niezastosowaniu przez Sąd przepisu § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, skutkującym zasądzeniem na rzecz obrońcy z urzędu kwoty tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony z urzędu oskarżonego R. O. bez jej podwyższenia o kwotę podatku od towarów i usług wliczoną wg stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług.</p>			
---	--	--	--

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Słusznie podniósł obrońca, że kwota jaką Sąd Rejonowy zasądził na rzecz obrońcy oskarżonego z urzędu z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie uwzględniała podatku VAT. Ustęp 3 § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r. poz. 18 z późn. zm.) w sposób obligatoryjny nakazuje podwyższyć stawkę wynagrodzenia adwokata ustanowionego z urzędu o należną stawkę podatku od towarów i usług, zgodną z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów</p>		

i usług (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.). Jest to zatem stawka 23%, zgodnie z art. 146a pkt 1 tej ustawy.

Zgodnie z § 17 ust 2 pkt 3 oraz § 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r. poz. 18 z późn. zm.) stawka minimalna za obronę w postępowaniu sądowym prowadzonym w trybie zwyczajnym wynosi 420 złotych.

W niniejszej sprawie obrońca oskarżonego był obecny na 3 terminach rozpraw (w dniach 23 czerwca 2021 roku, 23 lipca 2021 roku i 30 lipca 2021 roku). Zgodnie z § 20 powołanego rozporządzenia w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, stawka minimalna ulega podwyższeniu za każdy następny

<p>dzień o 20 %. Zatem łącznie stawka minimalna za obronę przed Sądem Rejonowym w przedmiotowej sprawie wynosiła 588 złotych (pierwszy termin 420 złotych, drugi termin 20% z 420 złotych, co daje kwotę 84 złotych). Poza tym do wynagrodzenia adwokata przydzielonego z urzędu, stosownie do § 4 ust. 3 powołanego rozporządzenia doliczyć należało podatek VAT (588 zł x 23 % - 135,24 zł). Ostatecznie więc należało zasądzić na rzecz obrońcy oskarżonego z urzędu kwotę 723,24 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przed sądem rejonowym.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o zasądzenie w miejsce kwoty 588,00 złotych z tytułu nieuiszczonych kosztów obrony z urzędu oskarżonemu R. O.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

kwoty w wysokości 723,24 złotych (tj. kwoty obejmującej podatek VAT).				
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Wniosek zasadny z przyczyn wskazanych szczegółowo powyżej.				
3.4.	<p>Rażąca niewspółmierność wymierzonej kary - wyrażająca się w wymierzeniu wobec oskarżonego R. O. w pkt 1 wyroku kary bezwzględnej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz rażąca niewspółmierność środka karnego - wyrażająca się w wymierzeniu wobec oskarżonego R. O. w pkt 4 wyroku środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości przez opublikowanie jego treści na stronie internetowej Sądu Rejonowego w Radomsku na okres 30 dni, podczas gdy mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary, w tym celu, jakie ma ona</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>spełniać zarówno w zakresie prewencji generalnej, jak i szczególnej, a także uwzględniając okoliczność, iż oskarżony cierpi na chorobę psychiczną - psychozę alkoholową w postaci zespołu urojeń niewierności małżeńskiej, jak również R. O. wyraził skruchę i złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary i środków karnych bez przeprowadzania postępowania dowodowego, wymierzone oskarżonemu w/w kara i środek karny jawią się jako nieadekwatnie surowe.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wskazać należy, że zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, „gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego</p>				

zagrożenia, nie
uwzględnia w
sposób właściwy
zarówno
okoliczności
popelnienia
przestępstwa, jak i
osobowości sprawcy
- innymi słowy,
gdy w społecznym
odczuciu jest karą
niesprawiedliwą.
Niewspółmierność
więc zachodzi
wówczas, gdy suma
zastosowanych kar
i innych środków,
wymierzona za
przypisane
przestępstwa, nie
odzwierciedla
należycie stopnia
szkodliwości
społecznej czynu
i nie uwzględnia
w wystarczającej
mierze celów kary
(wyrok SN z dnia 11
kwietnia 1985 roku,
V KRN 178/85).

Sąd Okręgowy
zgadza się ze
skarżącym, że
rozstrzygnięcie o
karze wymierzonej
oskarżonemu jawi
się częściowo jako
orzeczenie zbyt
surowe. Tym
samym, słuszność
ma obrońca,
wskazując, że
wymierzona
oskarżonemu
zaskarżonym
wyrokiem kara nie
czyni zadość
postulatowi kary

zasłużonej i
sprawiedliwej.

Wprawdzie Sąd
Rejonowy
prawidłowo ustalił
katalog okoliczności
wpływających na
wymiar kary, jednak
nadał im zbyt
dużą wagę co
doprowadziło do
nietrafnego, bo w
zawyżonym
wymiarze,
orzeczenia w tym
zakresie. Choć
inkryminowane
zachowanie
oskarżonego nie
stanowi w jego
dotychczasowym
życiu
odosobnionego
przypadku, wszak
jak wskazuje karta
karna, był on
już karany za
prowadzenie
pojazdu w stanie
nietrzeźwości,
niemniej jednak
wypada mieć na
uwadze, iż
oskarżony od
początku przyznawał
się do stawianego
mu zarzutu oraz
okazywał szczerą
skruchę. Przedstawił
też okoliczności
zdarzenia, w tym
powody, które
skłoniły go do
spożywania
alkoholu i jazdy
pod jego wpływem
samochodem.
Wyjaśnił, że
inkryminowanego

dnia około godziny 11:00 wypił osiem piw o pojemności 0,5 litra oraz, że pomimo tego wsiadł za kierownicę samochodu osobowego bez konkretnego celu. Jakkolwiek dopuścił się on inkryminowanego czynu, stwarzając nie tylko potencjalnie, ale realnie niebezpieczne zachowanie, gdyż doszło do uderzenia przez niego w ogrodzenie posesji, a stopień stanu nietrzeźwości był znaczny, niemniej jednak w takich okolicznościach wymierzenie podsądnemu kary 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności jawi się jako nadmiernie surowe. W ocenie Sądu Okręgowego adekwatną karą do stopnia społecznej szkodliwości inkryminowanego wymienionemu czynu oraz stopnia zawinienia będzie kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Taki wymiar kary stanowić będzie należycie zważony bilans i kompilację okoliczności łagodzących i

<p>obciążających oskarżonego. Pozostanie adekwatna do stopnia winy oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości jego czynu oraz właściwości i jego warunków osobistych. Uwzględnia rodzaj i charakter naruszonego dobra, okoliczności popełnienia czynu, motywację sprawcy oraz jego dotychczasową, wielokrotną karalność. Okres wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności będzie wystarczający, by uświadomić oskarżonemu nieopłacalność i bezcelowość naruszania porządku prawnego, a także to, iż w przypadku popełnienia kolejnych przestępstw w przyszłości kara ta może być jeszcze bardziej dotkliwa.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o znaczne złagodzenie orzeczonej kary pozbawienia wolności i orzeczenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>jej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia oraz nieorzekanie środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości.</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Nie sposób uwzględnić postulatu skarżącego o orzeczenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.</p> <p>Zważyć należy, iż oskarżony był już w niedalekiej przeszłości karany za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości, a zatem naruszył porządek prawny w sposób tożsamy jak w przedmiotowej sprawie nie po raz pierwszy. Innymi słowy inkryminowany czyn nie stanowi w jego dotychczasowej postawie życiowej odosobnionego przypadku, mogącego świadczyć</p>			

o przypadkowości i incydentalności zachowania. Mało tego oskarżony będąc nietrzeźwym prowadził samochód pomimo braku uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych. W świetle powyższego oskarżony nie tylko po raz drugi wszedł w konflikt z prawem ale nadto, łamiąc orzeczony we wskazanej powyżej sprawie zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, rażąco zlekceważył reguły porządku prawnego. Oskarżony, jako uczestnik ruchu, miał świadomość obowiązujących go zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz orzeczonego wobec niego uprzednio zakazu prowadzenia, a mimo to nie powstrzymał się od prowadzenia samochodu i to ponownie w stanie nietrzeźwości. To zaś wskazuje, że oskarżony swoją postawą okazuje lekceważenie dla obowiązujących w ruchu drogowym reguł ostrożności, zakazów sądowych

jak i ciężącego na nim jako kierowcy obowiązku bezwzględnej trzeźwości. Dostrzec przy tym należy potrzebę aby orzeczona wobec oskarżonego kara oddziaływała w sposób należyty ogólnoprewencyjnie. Jest to szczególnie ważne w obecnych czasach, gdy pomimo surowych kar grożących za jazdę w stanie pod działaniem alkoholu, czy też środków odurzających cały czas media informują nas o kolejnych przypadkach tego typu, jak również o kolejnych wypadkach z udziałem takich kierowców. Stad też przekaz społeczny orzekanych kar musi być odstrasżający. W takich okolicznościach orzeczenie R. O. kary zgodnie z oczekiwaniami skarżącego, takiego postulatu nie spełni.

Mając na uwadze stopień nietrzeźwości oskarżonego a przy tym w dodatku ugruntowanie w społeczeństwie przekonania, że

<p> kierujący po drogach w stanie nietrzeźwości nie są traktowani pobłażliwie i spotykają się z tego powodu z represją, Sąd Rejonowy słusznie orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości na okres przez opublikowanie jego treści na stronie internetowej Sądu Rejonowego w Radomsku 30 dni. </p>		
<p> 4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU </p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p> 5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO </p>		
<p> 1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji </p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

<p>Utrzymanie w mocy rozstrzygnięć zawartych w punktach od 1 do 6 w zakresie nie podlegającym modyfikacji opisanej w punkcie 5.2.1. dotyczącej orzeczonej kary.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Wyrok we wskazanym zakresie słuszny. Sąd Rejonowy przeprowadził w przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe w zakresie czynu inkryminowanego oskarżonemu w sposób wszechstronny i wyczerpujący, a następnie zgromadzony materiał dowodowy poddał rzetelnej analizie i na tej podstawie wyprowadził słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonego w zakresie popełnienia przypisanego mu przestępstwa, subsumcji prawnej jego zachowania pod wskazane przepisy prawne. Przedmiotem rozważań</p>	

<p>zaprezentowanych przez Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku były nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale i dowody przeciwne, ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku w zakresie wymierzonej oskarżonemu kary oraz kosztów zasądzonych na rzecz obrońcy oskarżonego z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Zmiana dotycząca wymierzonej oskarżonemu kary</p>		

<p>pozbawienia wolności, polegająca na obniżeniu jej wymiaru z 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia do 1 roku i 6 miesięcy wynikała z okoliczności omówionych szczegółowo w punkcie 3.4.</p> <p>Dokonanie zmiany w zakresie kosztów zasądzonych na rzecz obrońcy oskarżonego z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym była spowodowana nieuwzględnieniem podatku VAT w kwocie wynagrodzenia.</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	<p>Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. O. z urzędu w postępowaniu odwoławczym w kwocie 516,60 złotych, które zasądzone na rzecz adwokata I. J. ustalono na podstawie art. 618 § 1 pkt 2 k.p.k., § 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18 z późn. zm.).</p>	
4	<p>Biorąc pod uwagę ograniczone możliwości zarobkowe oskarżonego powiązane z koniecznością wykonania kary bezwzględnej pozbawienia</p>	

	<p>wolności w warunkach jednostki więzienne jak również to, że spoczywa na nim obowiązek zapłaty na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 zł, Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), zwolnił go od uiszczenia opłaty za obie instancje oraz od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego R. O..	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Wyrok sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 30

ustalenie, którego dotyczy apelacja	lipca 2021 roku w sprawie II K 467/21.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana